

1725

1. Walderichius, Fr. Wilhelm: De pactis gauer.
binatibus.
2. Walpert, Christoph Tract: De factu minus bono
duplici, tuncque occasione de pulvis non
aque injectorum et et submersione

1726.

1. Fensler, Johann Georgius: De jure et chore Imper.
fori Romano-Germanici et supremorum iudiciorum
tribunaliis
2. Gundels, Simon Hermann: De ommissione et restit.
provincie actorum
3. Lambermont, Ludov. Fruct: De iis, qui renunciant.
nec tamen jure suo se privant 2 Suppl. 1726. 1750.
4. Walderichius, Johann Wilhelm: De jure impe-
ranthum in rusticis refractarios, homagium
in primis denegantes. 2 Suppl. 1726. 1750
5. Wloemen, Stephanus Sigismundus: De valida in
instrumento facta fori renuntiatione

1724.

1. Flamm, Johann Vanit: De recusatione judicis suspecti in genere, et in specie de illius et recusatione supremorum sac. Rom. Imperii Instumalium.
2. Hupeden, Matth. Alhard: De legibus in genere et in specie, de legibus civilibus positivis, prout prius ratione S. T. R. G. status
3. Tzen, Arnoldus: De avvocato firi ejusque officio.
4. Thilen, Joh. Gerhardus: De crimine falsi.
5. Wachter, Joh. Christian: De arresto reali.
6. Waepert, Joh. Ernst: De decimis novaliarum.
7. Waepflus, Christianus: Phaenomenon singulare de malo pomifera abque floribus arationes physices revocatum.

1728

1. Raichl, Ignatius: De mentalitate occasione l. pen ult. l. de procuratoribus.

1728.

2. Schele, Mort. Hieron: Repertorium Statutaria
Hamburgensi

1729.

1. Waldeckius H, Wilhelm: De Differentiis muni-
cipiorum Rm. urbium medietatem. 2 Sauff. 1729
i 1749.

1730.

1. Adam, Jacobus: De feriis divinis et illarum
effectibus.

2. Trillius, Johannes Jacobus: De jure autoris praedii,
expellendi ejus conductorem.

3. Hoffmannus, Joannes Andreas: De immunitatibus
castrensibus aliisque libertatibus praecipue
in Harria.

4. Tilmanus, Victor Schenck, Frib: Historia Augus-
tanae Confessionis, Part I Imperatori et im-
perii Statibus Augustae Vindelicorum a. 1530
die 25 Jun. oblatae, cujus . . . memoriam evangelii
hoc anno . . . inter se celeberrimam.

1730

5 Wulpert, Joannes Henricus: De eo, quod in Germania
justum est, circa bannum peritum in alieno territorio
acquisitum

ma

hies

Pra. 21. num. 30.

4

DISSERTATIO IVRIDICA INAVGVRALIS,
DE

AMISSIONE

ET

REDINTEGRATIONE
ACTORVM.

1726, 2.

QVAM

DEO T. O. M. PRAESIDE

EX

AVTORITATE ET DECRETO
MAGNIFICI ICTORVM ORDINIS
IN ILLVSTRI ACADEMIA MARBVRGENSI,

PRO LICENTIA

SVMMOS IN VTROQUE IVRE HONORES
ET PRIVILEGIA DOCTORALIA
RITE OBTINENDI,

PVBlico ET SOLENNI ACADEMIAE PRO-
CERVM EXAMINI

AD DIEM XIV. IVNII MDCCXXVI.

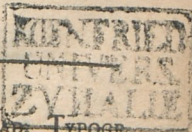
SVBMITTET

SIMON HENRICVS GONDELA,

DETMOLDIA WESTPHALVS.

MARBVRGI CATTORVM,

TYPIS PHILIPPI CASIMIRI MÜLLERI, ACAD. TYPOGR.

DISSENTATIO MEDICALI VARIORUM
AMMISSIONE
REINTEGRATIONE
ACTORVM

DEO T. O. M. PRÆSIDI
AVTORITATE ET DECRETIS
MAGNIFICENTISSIMORVM ORDNIS
IN HUIUS ACADEMIA MARIENBURGENSIS
PRO LIBERTATE
EVMONIS IN VITIORE IVRE HONORIS
ET PRIVILEGIIS CONFERENTIS
RITE OBTINUIT
PRÆBIO ET SOLI ACADEMIE PRÆ
CERNI HUIUS
AD DIEM XIV IULII MDCCXXVI
SIMON HENRICVS GONDELA
DETROITIA WESTPHALIS

THEOPHILUS CASPERIUS HUBERUS, Acad. Theos.

I. N. D. N. J. C.

SECTIO PRIMA.

Generalia tractans.

§. I.

Um pro exiguis ingenii facultatibus, juvante Jehova, specimen aliquod, ad effectum obtinendi summos in utroque jure honores, conscribere, deindeque publice defendere penes me constituerim, post deliberationes aliquas tandem materiam de amissione & redintegratione actorum elegi. Ante omnia quidem nunc inspiciendum esset (1) quid denotet & unde deriveretur vocabulum *acta* (2) quotuplici sensu illud accipitur in foro (3) quid significent verba admittere & redintegrare. Quoniam vero *prius* à VOSSIO in *lexic. etymolog.* verbo ago. MARTIN, in *lexic. philolog.* hoc vocab. nec non CALVIN, in *lexic.* voce *actum*, & secundum à BLVM, in *process. Cam. tit. 63.* item JON, GVILIELM. WVNSCHIO in *tract. de Actis judicialibus*

A

cap. 2.

cap. 2. præoccupatum, denique significationes verborum amittere & reintegrare haud obscuræ sed noto notiores sunt, brevitatis studio longiore eorum evolutione supersedeo, hoc solum monens, aliam esse Amissionem, qua Acta planè intereunt & in rerum natura esse desinunt, e. g. per incendium; Aliam, qua quidem non interierunt, sed tamen potestati nostræ & usui erepta sunt, v. gr. per hostium invasiones, furta, amotiones vel interceptiones & similes casus; Aliam itidem eam, qua quidem extra usum nostrum, non tamen potestatem absolute & simpliciter constituta sunt, quando nimirum per incuriam non suo loco, sed incerto, alieno, & non competenti seposita sunt, ita ut cum vel maxime iis indigemus, reperire tamen illa non possimus. Duos tantum priores significatus meos facio. Ab hac Amissione differt Actorum alteratio, Corruptio & Falsificatio, dum vel genuinæ alicui parti spuria supponeretur, vel genuinæ etiam scripturæ, mutando, delendo, addendo, quædam alteratio contingeret. Qua ratione veram ac genuinam faciem, integritatem ac candorem Actorum amitti, disperdi ac pessumdari, dicere quis posset. Addo, Acta dividi in *Judicialia*, quæ à litigantibus in judicio, eo fine, ut fiant pars actorum, exhibita sunt, & *privata* seu manualia, quæ litigantes vel eorum Advocati aut Procuratores penes se retinent & consistunt quandoque in ipsis Originalibus seu Authenticis Documentorum (Copiis videlicet tantum eorum vidimatis in judicio exhibitis) quandoque in eorum Exemplis, præterea in Supplicationum, Libellorum &c. Prototypis, vulgò concepte appellatis. Primum Actorum genus Dissertatio hæc potissimum respicit, Nec etiam silentio præterire possum, Partes

Partes totum Actorum complexum constituentes non unius ejusdemque considerationis ac momenti, sed vel principales vel minus principales esse. Per illas intelligo scripturas, quæ merita causæ (& si causa appellatio- nis sit, etiam Formalia ac solennia ejus) attingunt atque concernunt, de essentia Actorum ac ita comparata sunt, ut salvis partis litigantium alterutrius juribus abesse non possint, v. gr. Libellus, Exceptiones, Replicæ, Duplicæ, Instrumenta, Testium attestations & similia. Minus principalium nomine mihi veniunt ea partium exhibita aut producta, quæ ad victoriam causæ nihil faciunt, & illas partis alterutrius juribus abesse possunt, e. gr. sup- plicationes pro communicatione alicujus Scripti aut Do- cumenti, pro prorogatione Terminum &c. præsertim ubi de veritate exhibitionis earum ex protocollo vel Regestrio Exhibitarum Supplicationum constaret. In Lectoria Augustæ Cameræ Imperialis totus Actorum judicialium Fasciculus vocatur der Stocf.

§. II.

Subiectum Thematis mei constituunt, Acta, & præ- dicatur de iis quod amittantur & quod amissa sint redin- tegranda. Hinc duæ tractationis exsurgunt partes, qua- rum prima de Amissione, altera de Redintegratione A- ctorum sermonem facturus sum.

SECTIO SECUNDA;

DE

Amissione Actorum.

§. I.

Quoad hanc primo statim fronte occurrit, Acta non uno modo amitti. Amittuntur enim (1) *casu fortuito* aut vi maiore, cui resisti nequit, v.gr. per incendii, hostis, bellicque calamitates, quas Camera Imperialis Spire anno 1683. & respectivè 1688. experta est, vid. hac de re conquerentem DECKH. in *monument. Lect. Cam. antiq. ad KOCH. O. C. P. tit. 34.* item in *Vindic. BLYM. t. 4. n. 15. in fin. & in relect. cit. loc.* vel (2) *culpa hominis*, & tunc iterum contingere potest Amissio vel talis personæ culpa, quæ in iudicio causarum Decisioni operam navat aut Decretis expediendis, Actis custodiendis complendis. ve ministerium suum præbet, v.gr. Secretarii, Actuarii &c. vel culpa (rectius dixeris malitia) partium litigantium, aut eorum qui ipsis in causis instruendis præsto sunt, quando quis illorum Actis judicialibus rapaces manus inferret.

§. II.

Primus mihi est casus fortuitus, humano consilio non avertendus, quando nimirum Acta incendio consumpta, vel per hostes è medio sublata sunt. Hoc posteriori infortunio mastratum fuit summum & omnibus modis reverendum Cameræ Imperialis Tribunal, cum perfidi ac crudeles Galli omnia sacra proculcantes nec rebus religiosis parcentes, anno ære christianæ 1688. quasi verò ipsæ sacro sanctæ Themidi infensi essent, eique bellum inferre

ferre parassent, Aram ejus quam in Germania habet & supremam æqui bonique officinam (in cujus incolumitate salus totius Patriæ sita est, vid. MINDAN. *de process. in dedicatoria Epistola* §. *Et hæc &c.* PETR. HEIG. *Part. 1. qu. 9. n. 3.*) disturbarunt ac non solum urbem Spirensensem, in qua tunc sedem suam habuit Tribunal, occuparunt, sed etiam, quod creditu difficile, Acta Cameralia Spira Argentoratum abduxerunt. Magna per hoc facinus cursui justitiæ remora injecta, innumeræ hinc lachrymæ, lamentationes & damna. Accidit tamen, ut nonnulla Acta faucibus hostium eriperentur & bona eorum pars non à Lectoribus, quibus cura custodiendorum Actorum incumbit, sed ab aliis personis, Spira Francofurtum, Wetzlarium & aliorum translata fuerit. Cum igitur jussu Sacræ Cæs. Majestatis Tribunal ejus Supremum Wetzlarium denuò quoad negotia judicialia aperiri deberet, & huic rei dies (15.) 25. May 1693, dictus esset, Celsissimum Cameræ Collegium incommodis ex ablatione actorum hostili oriundis remederi ac disputationibus super defectibus vel illegalitate Actorum metuendis occurrere voluit per Decretum commune, eodem redaperturæ die publicatum, ac modum redintegrandi Acta præscribens, quod ipsum, præsertim cum usus ejus adhuc sit valde frequens ansum huic dissertationi præbuit, & Sectionis sequentis Tertiæ utramque complebit paginam.

§. III.

Pergo ad alterum modum amissionis Actorum, quando Acta *culpa hominis* v. gr. Secretarii, Actuarii, vel etiam calliditate ipsorum partium amittuntur vel alterantur. A Personis judicii hoc fit (1) vel omittendo in con-

scribendo ea, quæ à partibus prolata, & ad causam faciunt (2) vel committendo, quando de suo quid addunt, quod à partibus nec dictum nec prolatum est, vel alias delendo, cancellando ea quæ alteri partium com- vel incommodum adferre possunt, & utroque casu iudex ratione poenæ animadvertere debet, an delinquens in dolo sit, vel ex negligentia, aut imprudentia tale quid commiserit. Si prius, non est quod dubitemus, talem personam, non minus poenam falsi, quam perjurii, dum iuramento præstito contravenit, incurrere, quas poenas committeri vel insequi solet suspensio vel remotio ab officio; sin verò ex negligentia, vel potius ignorantia tale quid o- vel commissum, poenæ quidem ordinariæ locus non est, non autem eò ipsò à poena extraordinaria immunis, sed pro qualitate delicti & arbitrio iudicis, suspensione ab officio temporali, vel multa quadam alia plectendus est, partique ad interessè tenetur. GAIL, I. O. 134. n. 14. ubi n. 15. addit: in Camera huiusmodi negligentiam arbitraria poena coerceri, allegans præjudicium in causa Michaelis Rosenberger contra Laurentium Roslern, Judicem à quo in duas marcas auri condemnatum fuisse. Hinc PHILIP. ad decis. nov. Elect. Sax. 38. obs. 2. n. 21. consilium hoc dat iis, qui in iudicio à manibus sunt, ut ad amovendam omnem falsitatis suspicionem, omnia in præsentia Iudicis vel Assessorum annotent, fideliter registrent, & ad acta redigant: Quid vero obtineat, si talis falsarius sit consors litis? infra videbimus.

§. IV.

Non nunquam etiam Actuarius ad protelandam causæ decisionem Acta occultat, vel fraudulenter contrectat.

credat. Hoc si lucri causa & ut pecuniam exinde redigat, fecerit, furti; Sin veritatis celandæ causa, falsi reus est, & hujus delicti convictus, tam ad restitutionem actorum compellitur, quàm in poenam delicto conformem merito condemnatur. Quod si de delinquente non constet, iudex illi, contra quem indicia non elisibilia suppetunt, Juramentum deferre potest. *LYNCK. de gravam. extrajud. p. 651. n. 4.* ubi formulam istiusmodi juramenti suppeditat.

§. V.

Hæc de personis iudicii, præcipuè Ministratoriis; Cum verò interdum eveniat, ut altera partium, quæ causæ suæ non fidet, ipsa, acta amoveat vel adulteret, ne iudex sententiam, minimùm contra se, ferre possit; ordo nos deducit ad id ut paucis adhuc videamus, quo modo contra istam procedendum, & quâ poenâ afficienda sit? Quæ quæstio in *l. in fraudem. 45. §. quoties. π. de jure fisci* decisa, ubi statuitur, talem falsarium causa cadere debere, *HIPPOL. de Marfil. ad rubr. C. de probat. n. 186. p. m. 72.* Ratio est, quia præsumitur fovere injustam causam; si enim causæ suæ fideret, non falsificasset acta, *OLDENDORP. class. 1. act. 3.* quam poenam in tabulis actionum pag. m. 1099. in fine quoque irogat occultanti; Notanter autem dixi: *Acta adulteret*, nam instrumenta falsans vel testes corumpens causa non cadit, sed aliter puniendus. vid. *GAIL. 1. O. 134. n. ult.* ibique leges cit. confer. *BLVM. Sent. Cam. in mantiss. n. 94.* ubi præjudicium habet.

SECTIO

SECTIO TERTIA;
DE
Redintegratione Actorum.

§. I.

Recensitis hactenus modis quibus acta amitti possunt, ad partem dissertationis meae posteriorem progredior, monstraturus viam, qua partibus, subito casu merito fortuito, subveniendum, processusque formandus sit, siquidem decisio causae iusta absque integris actis à iudice tanto minus expectanda erit, quò magis ea dicuntur esse vehiculum ad sententiam Klock *Relat. Cam. 4. n. 94. Mey. P. 5. D. 331. n. 5.* & iudex ad ea, sicut Sacerdos ad biblia, est alligatus, nec extra ea sapere debet.

§. II.

Si contigerit acta ita casu vel vi majore, cui resisti non potest, amissa esse, prius attendendum, utrum ex adverso adhuc procurator in iudicio adsit nec ne? Si prius, Procurator Partis redintegrationem Actorum urgentis, in ordine novarum prius ex sua parte acta manualia, quæ existunt penes se, Principalem suum & Advocatum causæ, producit, insuperque ad præstandum iuramentum expurgationis tam in animam propriam, quam Principalis, producendo ad id mandatum speciale, se offert; Hujus iuramenti formula in decreto Communi de anno 1693. die 15. May §. 3. sequentem in modum præscripta: daß auf fleißiges Nachsuchen / von solchen actis nichts mehr zu finden gewesen / auch davon nichts verbracht / noch denen gefundenen und jetzt producirenden zugesetzt / darinnen corrigirt / oder ausgelassen worden.

worden. Et tandem recessui suo addit, quod à Procuratore partis adversæ percipere velit, num similiter acta penes ipsum, suumve principalem & Advocatum causæ reperienda, mediante dicto juramento expurgationis, edere paratus sit in omnem eventum, ut hoc ipsi per sententiam injungatur, humillime petens. *Sin verò posterius*, citationes ad reassumendum & redintegrandum ante omnia & quidem juxta jam allegatum decretum Commune §. 5. conjunctim & judicialiter sunt petendæ. Quod tamen cit. loc. limitatur (1) nisi citatio, quæ petitur sit, edictalis, vel (2) ob aliam singularem circumstantiam altioris indaginis, quibus casibus Procuratores sub poena arbitraria pro tali citatione extrajudicialiter supplicare & Principalium suorum studia proponere tenentur. Hisce Citationibus decretis, recteque insinuat, Procurator Impetrantis in ordine reproductionis eodem modo, quo ratione ordinis novarum, jamjam indigitatum, se gerere debet.

§. III.

Hisce ex parte Litigantis, cujus processum reassumi & Acta redintegrari in interest, ita peractis, procurator partis adversæ vel in eadem vel in proxime sequenti audientia sub poena arbitraria [quo nomine Pedellus exigere solet duos Florenos Camerales, sive 40. bac. Blum. tit. X. n. 77.] in Puncto redintegrationis respondere, & simili modo, quo pars Impetrans, acta quæ penes se, Principalem suum & Advocatum causæ reperire licuit, ex sua parte producere, & ad Juramentum expurgationis se offerre, vel saltem brevem terminum ad id faciendum colligere, i. e. petere, tenetur.

B

§. IV.

§. IV.

Acta jam à partibus utrinque producta & in lectionia registrata Procuratores accuratè perlustrare, & utrum adhuc manca sint nec ne, attendere, detectoque aliquo defectu actorum à neutra partium refarciendo, eum per recessum judicialiter indicare, desuperque decisionem iudicis expectare debent; Sin verò pro integris à partibus agnoscantur, necesse est, ut submissiones priores repetant, vel id quod decet agere, maturè agant.

§. V.

Quoniam autem evenire potest, nec hoc modo acta vel in totum vel saltem quoad partes eorum principales ac essentialis redintegrari posse, hinc in saepe alleg. decret. Comm. §. 3. litigantibus potissimum duobus modis prospectum est, dum ipsis permittitur (1) maneat Actorum partes de novo concipere & producere, contra quas Adversarius intra terminum legale (qui à die productionis currere incipit) iterum agere & quæ re sua ac dictu opus sunt, in medium asferre potest, vel (2) consideratis circumstantiis, Rescripta processuum priorum extrajudicialiter extrahere, & reproducere atque ita de novo ad submissionem usque causam in Camera instruere ac ventilare.

§. VI.

Haftenus de Actis Cameralibus actum: videamus nunc quo modo Acta prioris instantiæ casu fortuito amissa, in hoc Augusto iudicio redintegrari soleant? Et dicendum hoc casu contra iudicem à quo de novo compulsores ad edendum acta rogari & decerni. BLUM.
process.

process. Cam. tit. 51. n. 16. ibique allegatus RODING. L. 2. tit. 13. n. 15. ubi præjudicium habet, ita in Causa Helene Dlingerin contra Franckfurt / die 10. Junii Anno 1626. decretum fuisse.

§. VII.

Compulsorialibus ita emanatis & rite insinuat, atque à Judice à quo transmissis, partes petunt eorum inspectionem, quæ ipsis secundum Recess. Imperii noviss. Anni scil. 1654. §. wolte Er aber 2. 65. concedenda, & si defectuosa, vel aliàs quædam monenda repantur, per recessum hoc ad protocolium indicatur, defectusque non solum in judicio specialiter designandus, sed etiam ab allegante est probandus. BLVM. *Sent. Cam. 55. 201. 320. & 451. GAIL. I. Obs. 134. n. 14. in fin. ubi n. 16. rationem subjungit, nimirum, quia Judex præsumtionem legalitatis & integritatis pro se habet, donec contrarium probetur.*

§. VIII.

Si verò pars aliquem defectum alleget non tamen probet, & judex appellationis ipse de integritate actorum dubitet, tunc creditur juramento judicis inferioris. GAIL. *r. O. 134. n. 17. ubi refert, quòd præstito juramento, pronunciatum: daß Er auf erstatteten Eyde ferner acta zu ediren nicht schuldig.* Perillustr. Dominus Assessor DE LYDOLPH. *in collect. Sentent. Cam. num. 261. LYNCK. de gravam. Extrajud. c. 7. p. 2. §. 26. n. 4. & 5.*

Quid verò statuendum, si allegetur, acta prioris instantiæ non amplius in rerum natura esse, sed fortasse combusta, vel aliàs in torum amissa? R2. Hoc casu conquerentibus non statim credendum, sed alleganti per sententiam solet injungi, ut prius assertum suum prober, quia amissio, ceu res facti, non præsumitur *l. 6. §. pen. π. de edendo*, nec id quod semel apud aliquem exstitit, censetur perditum esse, nisi legitime probetur amissio, *l. 16. C. de probat.* prout etiam anno 1677. die 28. 7bris, teste RODINGIO *l. i. tit. 25. n. 24.* factum, sequentibus verbis: In Sachen F. B. von G. wider sämtliche B. Erben/ appellationis, ist der Bescheid/ würde Lic. A. sein Vorgeben/ daß die acta prioris instantiæ verbrant und verderben seind/ glaublich bescheinen/ wozu ihme Zeit 2. Monath 2c. Daß solches gehöret werden/ und dar- auf ferner ergehen solle/ was recht ist. Et si pars huic sententiæ satisfecerit, ne ipsi defectus actorum in posterum nocumento sit, damnumque irreparabile inferat, nihil aliud superest, quam ut causa pro conclusa acceptetur, & acta, reservatis probatoriis, à iudice appellationis cassentur, atque ex integro agatur. BELTZ *in process. Cam. tab. 7. Q. 4.* injungendo per interlocutoriam illi, qui in prima instantia Actorem egit, ut de novo actionem suam instituat, MYNSING. *O. II. cent. 1. GAIL 1. O. 134. n. 21.* quibus adstipulatur LYNCKER *de grav. extrajud. c. 7. n. 2. p. m. 650.* Simpliciter hunc modum non approbante MEVIO *P. 2. D. 69.* qui cit. loc. aliud remedium minus sumtuosum, cum minori temporis jactura conjunctum & sane optimum suggerit, dicendo: Actis amissis non statim properandum esse ad causam de novo agen-

agendam, sed prius citandos, utramque partem, ejus
advocatos & Procuratores, aliosque penes quos ex actis
quædam esse verosimile est, jubendosque hæc exhibere;
dum iis inspectis, collatis & congestis, redintegratio-
nem tentandam esse. Huc usque MEVIVS. Nec un-
quam frustra hoc modo tentaretur redintegratio, si quod
dispositum in Rec. Imp. de anno 1654. §. 65. in verbis: Es
soll auch ein jede Parthey oder deren Advocaten und
Procuratoren in ersterer instanz alle die gerichtlich ein-
kommende Acta per copias fleißig bey sich aufbehalten/
damit Sie sich deren auf begebenden Fall zu ihrer
Nothdurfft bedienen können / probe semper observa-
retur, & utraque pars bona fide, ea quæ penes se repe-
riuntur, exhibere veller. Conf. Consultiss. Dn. ZAVNSCHLIE-
FER de offic. Jud. supplet. P. 2. conclus. 15. §. 4. n. 9 BLVM.
Sent. Cum. 344. Cæterum extra dubitationis aleam posi-
tum est, quod probato interitu live amissione actorum,
propterea causa non sit deperdita, non enim veritas in-
teritu actorum convelli debet, l. emancipat. C. de fide In-
strum.

§. X.

Hæc de redintegratione actorum in excidio Gallorum
Spirensi hostiliter ablatorum, ac Argentoratum transla-
torum dixisse sufficiat. Cum verò, quemadmodum su-
pra Sect. 2. §. 2. memini, in excidio Spirensi nonnulla
acta à personis, ad id specialiter non delegatis, Franco-
furtum & ad alia loca translata, ne partes deinde acta il-
legalitatis arguerent, neque in dubium vocarent, idèd
in sæpe dicto Decret. Comm. de Anno 1693. §. 2. ulte-
rius provisum, & procuratoribus injunctum est, ut acta

hoc modo direptioni ac incendio hostili erepta judicialiter pro integris legalibusque agnoscant, & antequam hoc factum, vel aliàs de integritate eorum constet, in causa non pronunciatur, cum mutila acta mutila soleant dare consilia & decreta, STYPMAN *de referend. c. 5. n. 22. seqq.* Ne verò una vel altera pars ita moram ne-
stat, decisionemque causæ protrahat, in *d. decret. Comm. cit. loc.* & hoc sub junctum, ut ille, qui decisionem causæ expetit, sequentem recessum in ordine novarum habeat: In Sachen N. N. repetire Krafte apud acta vormahls übergebenen oder jetzt übergebenen Gewalts/ dießseits am N. N. Tag N. N. Jahrs beschehene Submission, weis gegen die legalität und integrität deren von Speyer anhero salvirten acten nichts einzurwenden/ und will von Gegen-Anwalden Doctorn oder Procuratorn N. N. gleichmäßige Erklärung erwarten: in Entstehung aber bitte ihn dazü gnädigst anzuhalten &c. Ad quem recessum Procurator partis adversæ simili fere modo, prout supra §. 3. dictum & uti aliàs in recognitionibus moris est, in eadem vel proximè sequenti Audientia, si pœnam evitare cupit, respondere tenetur.

§. XI.

Cum etiam nonnunquam acta sigillo Judicis inferioris obsignata à parte propria autoritate resignentur, quæritur, quid hoc existente casu statuendum? Et ante alleg. HIPPOL. *de Marfil. loc. cit. n. 188.* quidem putat, eam tunc causa cadere. Verùm aliquid nimii continere videtur hæc opinio, & si calculum meum adicere liceret, mihi potius dicendum videretur, ad Judicis officium spectare

clare, ut ante omnia animadvertat, an acta dolose sint
relinquata & falsificata, vel an potius ex imprudentia &
curiositatis gratia quidem aperta, non verò manca red-
dita? priori casu non valde refragarer d. HIPPOL. de Mar-
fil. loc. cit. posteriore verò casu, non possim quin ab eo
dissentiam, sicuti etiam, referente RODINGIO L. I. tit. 25.
n. 31. ita die 7. Julii 1685. in Camera pronunciatum fuit:
Dann ist in puncto actorum der Bescheid / wurde ap-
pellantin durch sich oder ihren dazu Bevollmächtigten
Anwalt einen Eyd zu Gott und auf das Heil. Evan-
gelium schwören / daß Sie die verschlossene acta aus
Unverstand / und nicht zu einiger Gefährlichkeit / er-
öffnet habe / daß alsdann Dr. N. N. dieselbe zu reco-
gnosciren oder daffiren schuldig seyn / auch auf ferner
anruffen der publication und communication halber
ergehen solle was recht ist. Ex qua sententia satis su-
perque patet, opinionem d. HIPPOL. de Marfil. non ita
crude, sed cum distinctione allegata, intelligendam esse,
quanquam non diffitear, talem nimis curiosum Dissigil-
latorem ab omni poena minimè liberum, sed potius pro
arbitrio iudicis plectendum esse. HÖRNIG de jure pastor.
theorem. 28. lit. 2. p. m. 210.

§. XII.

Tandem lubet hic addere aliam, ab hoc loco non
alienam quaestionem: Actis amissis de novo ea conscribun-
tur, postquam conscripta sunt, prima acta, putativè de-
perdita, iterum repertiuntur, quaeritur tunc, quibus fides
habenda, primis vel secundis actis, & secundum quam
sententia ferenda sit? Hanc quaestionem adhibita distin-
ctione sequentem in modum resolvendam esse puto: Aut
enim

enim super secundo processu, nondum repertis actis primi processus, sententia jam lata, vel non: priori casu secundis, posteriori casu primis actis credendum, & super iis sententiam ferendam esse.

§. XIII.

Ejusdem farinae est hæc: Nimirum si, submissione in causa factâ & sententia definitiva jam latâ, acta prioris instantiæ deinde reperiantur manca, quæritur, an non succumbenti ex capite mancorum actorum contra talem sententiam competat beneficium restitutionis in integrum? Et MEY. *P. 4. D. 197.* statuit quod non, sequenti potissimum ratione subnixus, non opponentem opponenda suo loco & tempore, negligentiam commissam & nimis seram allegationem sibi ipsimet imputare, nec per ejus inertiam alterius jus corrumpi debere. Cui Decissioni, præsupposito eo, quod partes, vel eorum Procuratores in Judicio prioris instantiæ, ante editionem Actorum, ad videndum inrotulari ea, citati fuerint & neque tunc neque in appellatorio, beneficio §. 65. R. I. N. quo partibus litigantibus & eorum Procuratoribus facultas inspiciendi Acta priora eaque examinandi omnino conceditur, usi fuerint, nihil habeo quod opponam. Longè diversa rei ratio esset, si e. gr. in Camera Imperiali sententia definitiva, puta desertoria ad protocolum mancum & incompletum (cujus complendi cura ad Lectores & completores pertinet) fortè fortuito lata esset: Nam tunc sententia lata, decenter indicato defectu, si quis sit, essentiali, retractatur, denegatoque partibus ejus exemplo, prout nuperrime sc. die 16. Januar. 1726. factum, sententia sequentis tenoris: *In Sachen K. Erben appellanten*
wieder

wieder D. appellaten / so dann Butgermeister und
Rath der Stadt N. intervenienden / in puncto Solenni-
um, ist die durch Dr. H. gebettene Verabfolgung der am
17ten Julii jüngst entwichenen Jahres publicirten Ur-
theil hiemit abgeschlagen / sondern diese Urtheil als auf
irrigem complirung des judicial protocolli gegründet /
hiemit ex officio aufgehoben. Dann solle Dr. H. sein
extrajudicial exhibitum vom 16ten Julii 1725. in dieser O-
der nechst folgender audienz judicialiter produciren / und
wird Lt. D. umb hierüber sich zu erklären / auch in pun-
cto solennium zu submittiren eine 6wochige Frist pro
omni termino & sub præjudicio hiemit angesetzt.

§. XIV.

Atque hæc sunt B. L., quæ occasione Decreti
Communis de anno 1693. festinanti calamo chartæ ty-
pisque committere volui. Si forte non omnia expecta-
tioni Tuæ respondeant vel ad Palatum Tuum sint, non
nulla quoque quæ ad rhombum facerent, ommissa vide-
antur (de quo nullus dubito) obnixè Te oro rogoque,
ut sicuti lapsus sum, errorem meum corrigere & quod
deest de Tuo supplere velis, à maturiore atate
maturiores labores expectans.

F I N I S,

Corol-

COROLLARIA.

I.

*T*utor ob dolum remotus non culpam latam fit infamis.

II.

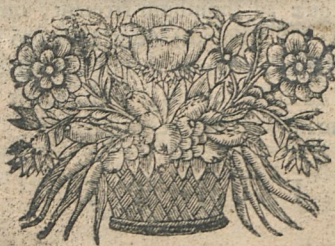
*S*uspendii pœna justa est in Crimine furti.

III.

*U*sura legitima secundum Jus Divinum omnino sunt licita.

IV.

*P*ater etiam Filio exheredato tutorem dare potest.

Coroll.

Marburg, Diss., 1725-30

ULB Halle
004 165 535

3

5b.

Pra. 21. num. 30.

4

DISSERTATIO IURIDICA INAUGURALIS,

DE

A MISSIONE

ET

REDINTEGRATIONE
ACTORVM.

QVAM

DEO T. O. M. PRAESIDE

EX

AVTORITATE ET DECRETO
MAGNIFICI ICTORVM ORDINIS
IN ILLVSTRI ACADEMIA MARBVRGENSI,

PRO LICENTIA

SVM MOS IN VTROQUE IVRE HONORES
ET PRIVILEGIA DOCTORALIA
RITE OBTINENDI,

PVB LICO ET SOLENNI ACADEMIAE PRO-
CERVM EXAMINI

AD DIEM XIV. IVNII MDCCXXVI.

SVB MITTET

SIMON HENRICVS GONDELA,

DETMOLDIA WESTPHALVS.

MARBVRGI CATTORVM,
TYPIS PHILIPPI CASIMIRI MÜLLERI, Acad. Typogr.

